

מ"ח 30477/11/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מח"ע 30477-11-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' פלוני

לפני כבוד השופט שמאי בקר
המבקשת:
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד שרית ארנוב, פמת"א פלילי
נגד
פלוני
המשיב:
ע"י ב"כ עו"ד הרצל חן

החלטה

הערת בית המשפט: הנוסח המלא של ההחלטה הותר לפרסום, אך חל איסור פרסום על שם המשיב והמתלוננת.

1. מונחת לפניי בקשה לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006 (להלן: "**הבקשה**" ו- "**החוק**").

במסגרת הבקשה עותרת המדינה להוצאת צו פיקוח ומעקב כלפי המשיב למשך שלוש שנים, כאשר מתבקשות ההגבלות הבאות:

א. שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, חובת קיום מפגשים עמו, דיווח על התייצבות לבדיקות מעקב פסיכיאטריות ונטילת תרופות ועוד;

ב. איסור יצירת קשר עם קורבן העבירה והרחקה ממנה וממקום ביצוע העבירה לכדי 300 מטרים;

ג. איסור על החזקה וצריכת סמים, לרבות סמי פיצוציות;

ד. איסור לעבוד בתמורה או בהתנדבות בעבודה המאפשרת שהייה ביחידות עם נשים ו/או יחסי מרות מולן.

המדינה מבקשת, לצורך פיקוח על התנאים דלעיל, לתת לקצין פיקוח את הסמכויות המפורטות בסעיף 18 (א) לחוק, סעיפים קטנים 1-9, למעט סעיף קטן 7.

2. על פי הבקשה, אין מחלוקת כי ביום 10.10.16 **זוכה** המשיב מהעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום - עבירה של הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיף 3 (א) (2) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 ועבירה של מעשה מגונה בפומבי לפי סעיף 349 (א) לחוק העונשין. המשיב זוכה בדין בהתאם להוראת סעיף 34 לחוק העונשין, מפאת העדר אחריות פלילית בשל אי כשירות מהותית בעת ביצוע העבירות.

אין מחלוקת, כך יודגש, כי הנאשם **מודה** כי ביצע את העבירות המיוחסות לו, אולם כאמור - הוא זוכה בדין מחמת אי כשירות מהותית.

3. ביום 12.8.15 נערכה חוות דעת והערכת מסוכנות מינית בעניינו של המשיב, שם נקבעה מסוכנות **גבוהה**.

4. ביום 15.1.17 הוריתי - בהסכמת הפרקליטות - על קבלת חוות דעת עדכנית של המרכז להערכת מסוכנות מינית, הואיל וחוות הדעת הקודמת הוכנה ביום 12.8.15, כאמור, דהיינו - כמעט שנה וחצי לפני ישיבת ינואר 2017, אלא שיותר מכך - חוות הדעת האמורה הניחה, כענין שבעובדה, כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, עוד בפני מותב אחר, מבלי שטען שסבל מלקות נפשית כזו או אחרת.

המשיב חזר בו, עוד בפני המותב הקודם, מהודאתו בביצוע העבירות, ועל כן הוחלט להעביר תיק זה, לדיון מחדש, בפני החתום מטה.

5. בהתאם לאמור לעיל, הוכנה חוות דעת עדכנית המעריכה את מסוכנותו המינית של הנאשם, ובמסגרתה נקבעה מסוכנות **בינונית**, ולא עוד גבוהה, כבחוות הדעת המקורית (להלן: "**חוות הדעת העדכנית**").

6. בא כוח המשיב הודיע כי הוא מבקש לחקור את עורכת חוות הדעת העדכנית, וזו זומנה לדיון בבקשה, בדיון שנערך ביום 26.3.17.

7. ביום 26.3.17 התקיים דיון לגופה של בקשה, כאשר מעריכת המסוכנות נחקרה על ידי הסנגור המלומד, אף נשאלה מספר שאלות מצד בית המשפט.

מעריכת המסוכנות הבהירה כי העובדה שהמשיב הגיע אליה לביצוע הערכה לאחר כחמש שנים מביצוע העבירה, שעה שהוא משוחרר בקהילה, ללא כל מגבלה, מהווה גורם משמעותי אותו היא שוקלת, אולם לשיטתה - אין זה גורם כבד משקל. מעריכת המסוכנות הסבירה שמדובר בשנים שבמהלכן היה תלוי ועומד נגד המשיב הליך משפטי, כשלצדו סנקציה אפשרית, וענין זה "מסביר", במידה רבה, מדוע התנהל המשיב כשורה, כך לשיטתה ולהבנתה של המעריכה.

המעריכה הבהירה ש - "הזמן המינימלי שבדקים הוא 5 שנים. ולא 20 חודש. הארבע שנים שחלפו יש משקל מסוים אבל יש פקטורים נוספים שנלקחים בחשבון".

עוד הבהירה המעריכה, כי היא נתנה משקל מקסימלי, לטובת המשיב, לעובדה שיש לו בת זוג קבועה, ותמיכה משמעותית, הן מצדה והן מצד ההורים.

לשאלת הסנגור, הסכימה מעריכת המסכנות, כי העבירה שביצע המשיב (למעשה - שתי עבירות, הכרוכות וקשורות זו בזו) - הינן בתחתית מדרג החומרה, לפחות מבחינה משפטית.

מעריכת המסכנות הודתה, בהגינותה, במה שהוא סוד גלוי במסגרת הדיונים בבקשות לפי חוק זה, כדלקמן: "מבחינה מקצועית קלינית אני מסכימה שיש פער בין זה שהעבירה ברף הנמוך, מבחינת רצידיביזם של עבירות מין ללא מגע השיעורים הם גדולים וזה עומד בפער למשמעות המשפטית של העבירה עצמה אבל יש עוד מאפיינים מגבירי מסוכנות". אתיחס עוד לענין זה, בקצרה, בהמשך.

8. בית המשפט שאל את מעריכת המסכנות מדוע קבעה חוות הדעת הקודמת מסוכנות גבוהה ואילו עתה נקבעה מסוכנות בינונית.

מעריכת המסכנות השיבה שהמשיב נמצא בקשר ממושך ויציב עם בת זוג; אין שימוש בסמים על ידי המשיב מאז ביצוע העבירה (2013); העובדה שהמשיב משוחרר בקהילה ללא כל מגבלה (זולת ההליך השיפוטי) - והוא לא ביצע מאז שום עבירת מין; וכמו כן הפנתה המעריכה לעובדה שלמשיב גורמי תמיכה בקהילה, הלא הם - בת זוגו והוריו.

בית המשפט שאל עוד את מעריכת המסכנות, מה מצופה מקצין פיקוח, במצב מיוחד זה של אדם שביצע את העבירות עת היה במצב פסיכוטי; האם על קצין המבחן אך לבדוק שלא יתדרדר המשיב למצב פסיכוטי, שוב? מעריכת המסכנות השיבה שקצין הפיקוח צריך לפקח גם בנושא אי שימוש בסמים, וגם "לבדוק אם אין משבר זוגיות רציני כמו שהיה לו בעבר".

9. בתום ישיבת 26.3.17 דחיתי את הדיון, בין היתר, על מנת לאפשר למדינה להגיש פסיקה מתאימה, ביחס לצווי פיקוח שהוטלו במקרים דומים, דהיינו עברייני מין שזוכו בגין אי כשירות מהותית (להבדיל מאי כשירות דיונית).

דיון והכרעה: אין מקום ליתן צו פיקוח נגד המשיב

10. ראשית יצוין, כי אין מחלוקת שעל פי הדין, גם מי שזוכה מחמת אי כשירות מהותית, אך נקבע שביצע את העבירות המיוחסות לו, כבמקרה דכאן - חלות עליו הוראות החוק; ראו את סעיף 2 לחוק, סעיף ההגדרות, הקובע כי מי ש"הורשע" - הוא גם נאשם שבית משפט קבע כי ביצע את העבירה, לפי סעיף 15 (ב) לחוק לטיפול בחולי נפש,

תשנ"א-1991, כבמקרה דנא.

11. החוק - כשמו כן הוא, ומטרתו היא להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תוך ביצוע פיקוח ומעקב אחר עברייני מין. כאמור לעיל, אין צורך להכביר מילים, שגם נאשם שנקבע לגביו כי ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, אולם זוכה נוכח חוסר כשירות מהותית - גם מפניו יכול ונשקפת סכנה לציבור, ועל כן פשיטא שהחוק משתרע גם עליו.

12. ואולם, כלל הוא, כי גם במקרים "רגילים", של נאשמים המורשעים בדין ללא כחל ושרק, בלי כל סייג או בעיה רפואית או נפשית, שעל פי הוראת סעיף 12 לחוק, הרי שבית המשפט "**רשאי**" להוציא תחת ידו צו פיקוח ומעקב לתקופה שייקבע, אך אינו חייב לעשות כן.

אומר כבר עתה, את מה שנראה בעיני כמובן מאליו: אם במקרה רגיל חייב בית המשפט להיזהר ולנהוג ריסון ואיפוק בהוצאת צווי פיקוח ומעקב על נאשמים שריצו את עונשם ושילמו את חובם לחברה, הרי שקל וחומר שכך הם פני הדברים, לפחות מבחינה אינטואיטיבית, ביחס למי שזוכה בדין, גם אם בנסיבות של אי כשירות מהותית.

אני ער לכך, בהחלט, כי גם מי שזוכה בדין בגין אי כשירות מהותית בה לקה בעת ביצוע העבירה - יכול שיהיה מסוכן ביותר לציבור, מבחינה מינית. כך למשל, אם פלוני סובל מהתקפים פסיכותריים תכופים, כאשר במהלכם הוא תוקף מינית את הזולת, הרי שברור כי לשאלת זיכוי אין משמעות של ממש מבחינת הצורך להגן על הציבור מבחינת הקרבנות הפוטנציאליים של אותו נאשם - אין נפקא מינה אם התוקף שלהם הוא אדם שזוכה בדין מחמת אי כשירות מהותית, או שמא הוא עברייני מורשע "רגיל"; אחת היא להן, לקרבנות, הן צריכות ומבקשות הגנה מפני תוקפן, והדברים ברורים וידועים.

הבאתי את הדוגמא דלעיל, על מנת להמחיש את ההבנה והצורך לשקול הטלת צו פיקוח גם נגד מי שזוכה בדין בנסיבות של איש כשירות מהותית על רקע פסיכותריים.

ברם, הדוגמא דלעיל היא קיצונית, המסוכנות הגלומה בה ברורה לעין, ובענייננו, כפי שאעמוד על כך עוד מעט קט - שונים הם פני הדברים, לחלוטין.

13. על הריסון והזהירות בהם חייב בית המשפט הדין בבקשות לפי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין עמד כבר בית המשפט העליון, לא אחת, ויפים לענייננו קביעותיו במסגרת בש"פ 962/10 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים ביום 24.3.10), מפי כבוד השופטת פרוקצ'יה, כדלקמן:

"בצד התועלת לציבור שבמתן צו פיקוח לעברייני מין, לא ניתן להתעלם ממשמעותו כבדת המשקל מבחינתו של הפרט, עליו הוא מוטל. צו הפיקוח, ובמיוחד התנאים האופציונאליים הנכללים בו, פוגע פגיעה ניכרת בחירותו, בפרטיותו ובכבודו של האדם אליו הוא נוגע, ולא אחת גם בחופש העיסוק ובחופש התנועה שלו. הוא עלול להגביל את יכולתו לנוע למקומות שונים, לחסום את קשריו

החברתיים, לצמצם את חופש הבחירה של עיסוקו, להטיל מגבלות על מקום מגוריו, וכיוצא באלה מגבלות. עברין מין עליו מוטל צו פיקוח עשוי להיות אדם שירשע, נידון, וריצה את מאסרו, ולאחר כל אלה, בצאתו לחופשי, מוצא עצמו כפוף למגבלות שונות בחייו העלולות להצר עד מאוד את חירויות היסוד הנתונות לו, בבחינת אמצעי מנע מפני פגיעה עבריינית עתידית נוספת העלולה להתרחש.

נקיטת אמצעי מנע, המגבילים אדם בתחומי חיים שונים, החורגים ממסגרת הענישה הפלילית, הינה תופעה חריגה בשיטתנו המשפטית...

...

במסגרת האיזון הנדרש בין השיקולים הנוגדים, החוק מחייב זהירות וריסון מיוחדים בעצם הפעלת הסמכות השיפוטית להורות על מתן צו פיקוח. בענין זה, נדרשת הקפדה יתרה בעצם עשיית השימוש באמצעי של מתן צווי פיקוח, ובענין זה נדרש שלא לחרוג מעבר לצרכים החיוניים בלבד להגנת הציבור...

...

על כפות המאזניים ניצבים, מן הצד האחד, אינטרס ההגנה על הציבור מפני עבירות מין חוזרות, ומן הצד האחר, אינטרס הפרט, עברין אשר ריצה את עונשו, לממש את זכויותיו כאדם לחירות, לכבוד, לחופש תנועה, לחופש עיסוק, ולפרטיות; לכל אלה יש לתת את המשקל הראוי להן, הן במסגרת שיקול הדעת אם לעשות מלכתחילה שימוש באמצעי של צו פיקוח, והן בגדר ברירת תנאי הפיקוח וההגבלות שנדרש להטילן במסגרת צו פיקוח והן מבחינת משך תקופת תחולתו של הצו..."

(שם, בסעיף 22 ואילך, עד סעיף 30, להחלטה; ההדגשות שלי - ש.ב.).

14. על הצורך בחוק ובצווי הפיקוח, מחד גיסא, ועל מציאת נקודת האיזון הראויה, ה - "מחייבת את בית המשפט לנהוג בריסון רב" עמד גם כבוד השופט עמית במסגרת בש"פ 8763/12 בענין פלוני נגד מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים ביום 23.12.12).

כבוד השופט עמית הזכיר בהחלטתו, כי תכליתן של המגבלות חייבת להיות מניעתית, ולא חלילה עונשית.

בית המשפט העליון עמד, באותה פרשה, על השיקולים לכאן ולכאן, וחתם את הנחיותיו בשאלה העיקרית, הנעוצה במבחני המידתיות - בלעדיהם אין - כך:

"... נבחן צו הפיקוח במבחן של עלות מול תועלת - האם הסיכון לפגיעה בציבור עולה על הפגיעה הצפויה בעברין המין ולפיכך מצדיק את הטלת הצו?".

(שם, בסעיף 16 להחלטה).

15. לאחר ששמעתי את הצדדים, עיינתי בפסיקה, קראתי את חוות הדעת, באתי לכלל מסקנה כי מן הראוי **לדחות** את הבקשה.

הטעם לכך פשוט: אני סבור, בשיקולי "עלות מול תועלת", כפי קביעותיו - הנחיותיו של בית המשפט העליון, כי במקרה דנא הפגיעה הצפויה במשיב עולה, בהרבה, מן הסיכון לפגיעה בציבור.

עוד סבורני, כי בנסיבות המיוחדות של פרשה זו - יש לשקול, ראשית חוכמה, את עצם קבלת הבקשה והוצאת צו הפיקוח, וכך עשיתי, וכאמור - הגעתי לדעה שאין צורך במתן צו נגד המשיב דנא, על נסיבותיו המיוחדות.

16. הטעמים לדחייתה של הבקשה הם אלו:

א. מעת ביצוע העבירות ועד היום חלפו למעלה מחמש שנים.

מעריכת המסוכנות הבהירה, בחקירתה בבית המשפט, כי חומש מהווה תקופה משמעותית, לאורה בהחלט ניתן לבחון מסוכנותו של פלוני כלפי הזולת.

והנה, חמש שנים חלפו מאז ביצוע העבירה, והמשיב לא חזר לסורו.

ראיתי לנגד עיני את העובדה שלמשיב הרשעה קודמת בביצוע עבירה של הטרדה מינית, ללמדך על חזרתיות מסוימת. עניין זה לא נעלם מעיני, והנה חרף אותה חזרתיות, משך חמש שנים תמימות לא עבר המשיב, ולו לכאורה, עבירות נוספות מתחום המין, או בכלל.

ב. לא לחינם איפוא קבעה מעריכת המסוכנות המינית כי המסוכנות הנשקפת ממנו היא בינונית, ולא עוד גבוהה כפי שנקבע בשנת 2015. נראה, כפי שהסבירה מעריכת המסוכנות בעצמה, כי לחלוף הזמן, ללא ביצוע עבירות נוספות - יש גם יש משקל.

אני סבור, כי לעניין אמפירי זה יש לתת משקל רב.

הסברה של מעריכת המסוכנות כי על תקופה נקייה מפורענות זו יש להשקיף באופן ספקני, ולו במידה, נוכח הליך משפטי מרתיע - אינה משכנעת בעיני, לפחות לא די הצורך בכדי להוציא צו פיקוח תחת ידי בנסיבות אלו.

אני סבור, כי נוכח נתוניו של משיב זה, אדם שכבר משך שלוש שנים ומחצה מנהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין (על כך אין מחלוקת), הרי שגם אפשרות פתיחת הליך משפטי חדש - היא מרתיעה בהחלט. נכון, אין הרי אדם העומד לפני הכרעת דין או גזר דין, כהרי אדם ש"סתם" חושש מהליך משפטי, אולם בכל זאת, אני מוצא כי אדם שאינו עבריין סידרתי, והוא נורמטיבי, כזה שעלה על דרך הישר ויש לו הרבה מאוד מה להפסיד בחייו - גם הוא נרתע, במידה רבה, מהליך שיפוטי נוסף.

סוף דבר, שלהבדיל ממעריכת המסוכנות, אני מוצא לתת משקל נכבד לחמש השנים שחלפו - על מי מנוחות - מאז ביצוע העבירות ועד היום.

ג. כאמור, אין המדובר רק בחומש שקט. מעריכת המסוכנות חוששת מפני מצב בו המשיב ייקלע למשבר, ולאחריו - התקף פסיכוטי או דומה, אשר יביאהו לביצוע עבירות מין נוספות, כפי שהיה במקרה דנא, בשנת 2013.

אלא, שהמסמכים הרפואיים שהונחו בפני מעריכת המסוכנות, כמו גם בפניי, אלה מבית החולים שיבא, מספרים על אדם שהלך מרצונו הטוב - זמן קצר לאחר ביצוע העבירות - לאישפוז במחלקה סגורה, ולאחריה, לאחר שחרורו מבית החולים הפסיכיאטרי, המשיך בטיפול מעקבי לאורך כשנה ומחצה.

הטיפול הזה מלמד על אדם הנמצא ברמיסיה, אין לו תכנים אפקטיביים, ומומחה תל השומר סבור כי לא נשקפת ממנו מסוכנות, כלשהי. אדרבא, במסמך מיום 14.5.14 כותב הפסיכיאטר המטפל כי המשיב "אינו זקוק להמשך מעקב פסיכיאטרי", והוא כותב כי אם ייוצר צורך בכך - מוזמן המשיב לפנות לקופת החולים.

מעבר לכך שהדברים מפיסים את דעתו של בית המשפט ביחס לסיכון עתידי, הרי שלא פחות חשוב מכך - הם מלמדים שהמשיב יודע, אם בעזרת הקרובים לו ואם בכלל, מתי הוא זקוק לתמיכה, לפחות לאחר המשבר הקשה שהביאו למעשים כאמור בכתב האישום.

נחה דעתי איפוא, שהמשיב לא רק שאינו מסוכן מבחינה פסיכוטית, עניין שבעבר דרדר אותו להתנהגות פלילית - מינית, אלא שהוא גם יודע ומסוגל לטפל בעצמו, לעת משבר.

ד. העבירות אותן ביצע המשיב אינן מן החמורות, מבלי להקל ראש כמובן. גם עניין זה חשוב שיהא לנגד עיני בית המשפט, מבחינת האיזון הראוי והנכון בעת שקילת מתן צו פיקוח, אם כן, אם לאו.

פשיטא, שלו היה מדובר בעבירות חמורות יותר, ייתכן וכפות המאזניים היו נוטות לכיוון תוצאה אחרת.

ה. המשיב עובד כבר משך שלוש שנים ומחצה, בעבודות שונות, כל אחת מהן מסודרת ונורמטיבית. גם נתון זה מלמד, לדעתי, על המשיב, כמי שפעל לשיקומו מאז ביצוע העבירה.

אולם, לא פחות חשוב מנושא השיקום והיציבות, הרי שלגבי דידי - כפי שכבר אמרתי לעיל - יש למשיב הרבה, הרבה מאוד, מה להפסיד: למשיב עבודה קבועה ומסודרת, בת זוג קבועה לאורך זמן, תינוקת "טרייה" שחלב אימה עוד על שפתיה, ושוכנעתי כי המשיב מבין היטב שכל אלה נתונים לסכנה אילו חלילה יתערער מצבו הנפשי, אילו חלילה לא יטפל בעצמו, ואזי - יסתכן בביצוע עבירות נוספות, אשר יעלימו, פשוט כך, את כל אשר השיג בעשר אצבעות ידיו עד היום.

ו. כמו מעריכת המסוכנות, גם אני מוצא לתת משקל לתמיכה היוצאת מן הכלל של סביבתו הקרובה. לאורך דיונים רבים, גם אגב בירור כתב האישום, גם במהלך הדיונים בבקשה זו, תמיד לווה המשיב בהוריו (מי מהם) ו/או בבת זוגו, שמן הסתם לא הגיעה היום נוכח היותה מטופלת בתינוקתם, תינוקת בת יומה.

ז. המשיב עומד לבסס עוד את היציבות והתמיכה שברקע שנותיו האחרונות, והנה - הוא עומד להינשא עוד יומיים בלבד. אני סבור כי גם עניין זה מלמד על המשיב, על הדרך החדשה בה בחר ללכת, על מה שיש לו להפסיד, ועל כך שכל אלה מלמדים על מסוכנות פחותה והולכת, אם בכלל.

17. אין זה מצב רגיל שמי שזוכה בדין - יוטל עליו פיקוח ומעקב. ברי, כבר הבהרתי לעיל, כי שונים הם פני הדברים ביחס למי שזוכה מחמת אי כשירות מהותית.

ואולם, על מכונה עומדת שאלה שספק אם קיבלה תשובה מהותית: אם המשיב מסוכן שעה שהוא סובל מהתקף פסיכוטי, במה יועיל קצין פיקוח?

התשובה, אליבא דמעריכת המסוכנות, היא שקצין הפיקוח יוכל לפקוח עין, לבדוק מתי הנאשם נקלע למשבר, ולפעול למניעתו, ובכך להגן על הציבור מפני עבירות מין נוספות.

גם אם אניח כי הצדק עם מעריכת המסוכנות, וכך אני עושה, הרי שבמקרה דנא, בנסיבות אלו, כאשר אני מביא בחשבון את חלופי הזמן, את הטיפול שעבר המשיב מרצונו הטוב (כאשר היה נתון במצוקה) ואת חוות הדעת של הפסיכיאטר המטפל (שאינו רואה מסוכנות ואינו ממליץ על מעקב), כמו גם את טיב העבירות - שאינן מן החמורות, הרי שמינוי קצין פיקוח רק לצורך וידוא מצבו הנפשי של המשיב - הוא פוגעני, לא מידתי, ומרחיק לכת.

אם תאמר כי גם צריכת סמים עלולה לדרדר את המשיב, כפי שאומרת מעריכת המסוכנות, הרי שבשנים האחרונות לא נעשה שימוש בסמים על ידי המשיב, כעולה מחוות הדעת עצמה; מה עוד, ששימוש בסם הוא עניין פלילי, ממילא, ודומני שאין צורך במפקח על מנת לבדוק שאין המשיב, בנסיבות אלו, מבצע עבירות הקשורות בפקודת הסמים המסוכנים.

למעלה מן הצורך, המשיב לקח על עצמו, כך הצהיר בבית המשפט, שלא לעבור על החוק בעניין זה (בהתעלם מנושא אי ההפללה האקטואלי) והצהיר כי יתרחק מסמים כמאש.

כן רשמתי לפניי את הסכמתו של המשיב להתרחק ממקום ביצוע העבירה מרחק 300 מטרים, ומן המתלוננת אותו מרחק, משך שלוש שנים מהיום, וניתן צו מפורש האוסר עליו לעשות כן.

18. בית המשפט העליון עמד הפגיעה בחירותו, בפרטיותו ובכבודו של האדם עליו מוטל צו פיקוח. הדברים מצוטטים לעיל, ואין לי אלא להסכים עימם, בענווה, ורק אוסיף עוד את זאת: צו הפיקוח, על כל המשתמע ממנו, תחושת המעקב והפיקוח, ה"הפתעה" הגלומה בביקורים של אדם זר הפולש לפרטיות של פלוני, כל אלה יוצרים ענן של פגיעה, חוסר וודאות, פגיעה קשה מאוד בדימוי העצמי - כל אלה מיותרים בנסיבות מקרה ספציפי זה.

הגעתי לכלל מסקנה, כי צו פיקוח נגד המשיב - תהא חמתו מרובה מצילו.

19. המדינה התבקשה על ידי, נוכח הנסיבות יוצאות הדופן - להמציא פסיקה שבית המשפט יוכל ללמוד ממנה כיצד לנהוג עם משיב שזוכה בדין מחמת אי כשירות.

ארבע החלטות הונחו בפניי, בכולן ניתן צו פיקוח, אולם אף לא אחת מהן יפה לעניינינו:

בעניין ת"פ 19607-03-14 דובר במשיב שביצע עבירות דומות, אולם שם הסכימה ההגנה למתן הצו, ולא לחינם - כי המשיב שם היה חולה בנפשו והוא נמצא בטיפול מרפאתי כפוי. עוד זאת: באותו מקרה היה מדובר באדם שעמד לדין מספר פעמים בגין עבירות מין ואלימות, ונקבע לגביו כי הוא אדם חסר גבולות ומניפולטיבי.

בעניין ת"פ 7151-12-13 ניתן צו פיקוח נגד משיב שזוכה מחמת חוסר כשירות מהותית, אולם מדובר בהחלטה "רזה", שלא ניתן ללמוד ממנה דבר, זולת מתן צו ארעי בלבד, עד למינוי סנגור.

כך גם בנושא ת"פ 51943-05-14 שם היה המשיב אדם שביצע ארבע עבירות, ומאחוריו - בעת מתן הצו - שנתיים וחודשיים של אישפוז כפוי ומסוכנות מינית גבוהה.

בעניין תפ"ח (באר שבע) 36233-05-11 קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע צו פיקוח בעניין חמור עשרת מונים, אולם בעיקר - הצו ניתן בהסכמה.

כל התקדימים שהניחה בפניי המדינה - אינם רלוונטיים לעניינינו.

20. שמעתי מן המשיב, היום, כי הוא עומד לשאת את בחירת לבו, אם בתו התינוקת, לאישה, עוד יומיים. אני מאחל, אפוא, למשיב, מזל טוב מעומק הלב, ואני תקווה כי יעשה שימוש זהיר ומושכל ב"מתנת חתונה" זו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ז, 04 אפריל 2017, במעמד
הצדדים.